

som har lidt Skade ved dette, ifølge § 31 Ret til Erstatning. Her maa man gaa ud fra, at det vil være meget sjældent, at denne Indsigelse kommer til at foreligge. Ved Skøder vil det saa at sige ikke kunne tænkes. Ved Pantebreve vil det kunne tænkes, men naar man har Regelen i § 9, at man, samtidig med at man indleverer Pantebrevet, ogsaa skal indlevere Skødet, vil det faktisk sige, at det saa at sige ikke vil kunne forekomme. For selv om man der i stor Udstrækning vilde kunne sige, at der var Mulighed for Falsk, vil vedkommende, der forfalsker Dokumentet, ikke samtidig kunne møde frem med Skødet, og som Følge deraf vil denne Indsigelse meget sjældent komme til at foreligge.

§§ 37—42 angaar Reglerne om Real-kredit, og her er der jo visse Regler, der forandrer de nugældende, f. Eks. med Hensyn til hele Spørgsmaalet om, at man kan faa Pant ogsaa i Driftsmateriel og Driftsinventar, noget, man hidtil ikke har kunnet faa uden i ganske bestemte Tilfælde, nemlig i de Tilfælde, hvor det i gamle Dage spillede nogen Rolle; men nu spiller det jo en Rolle ved mange andre Ting end ved Landbrugsejendomme, f. Eks. ved Fabriksbygninger, Hoteller og lignende, og derfor skal man nu ogsaa kunne faa Pant i disse Ting sammen med den faste Ejendom. Endvidere ændrer § 40 de nugældende Regler — man kan maaske ligefrem sige de nugældende urimelige Regler — med Hensyn til Oprykningsret for Panterettigheder. Det bliver nu ordnet saaledes, at man faar aldeles bestemte Regler herom med det Hovedprincip, at Oprykning ikke finder Sted fra een Panteret til en anden, medmindre det bliver aftalt ved den første Panterets Bortfald eller senere, men at det i de fleste Tilfælde ikke vil kunne aftales paa Forhaand. Endvidere faar man den nye materielle Regel, at Panterettighederne ikke forældes; det vil derfor ikke være nødvendigt for Kreditinstitutter for at være sikker paa at beholde deres Rettigheder, at lade Pantebreve omskrive. Det har nemlig hidtil været nødvendigt, fordi man ikke var ganske sikker paa, at Pantebrevene beholdt deres Kraft ud over 20 Aar; for at være sikker lod man dem derfor omskrive.

Vi kan altsaa fra vor Side tiltræde Forslaget, saaledes som det foreligger, baade med Hensyn til det tekniske Apparat, som her bliver sat i Værk, og med Hensyn til de materielle Regler, der er foreslaaet

eller foreslaaet forandret i den nugældende Ret.

Med Hensyn til Færøerne er man gaaet den Vej, som jeg synes er rigtig, at man har sagt, at Lovforslaget kan ikke ved kgl. Anordning udvides til Færøerne, men der maa en ny selvstændig Lov til. Jeg finder, dette er rigtigt, fordi Forholdene dér er saa forskellige fra Forholdene hernede, at det er nødvendigt at faa det klaret ved en selvstændig Lov.

Vi for vort Vedkommende vil gerne have Lovforslaget vedtaget allerede i indeværende Samling. En Grund hertil er Forholdet til Sønderjylland, vi ønsker saa hurtigt som muligt i al Almindelighed at faa ensartede Regler, og der er jo nogle Omraader, hvor man i Sønderjylland er meget daarligt stillet, fordi de Regler, vi har heroppe, ikke gælder dér. Jeg behøver bare at nævne Reglerne om Underpant i Løsøre, de gælder ikke dér, og som Følge deraf er det altsaa umuligt at faa Underpant i f. Eks. Automobileer eller ligeegyldigt hvilken kostbar Ting man kunde have. Heller ikke kan man dernede faa Pant i en Bygning, som staar paa lejet Grund, det kan man heroppe, og vi ved jo alle, at det har forvoldt store Vanskeligheder. Derfor ønsker vi Lovforslaget gennemført allerede i indeværende Samling. Vi har ogsaa fra vor Side tænkt os, at det vilde kunne gaa uden Udvalgsbehandling, idet Lovforslaget jo har været undergivet grundig Udvalgsbehandling i Landstinget. Jeg har imidlertid senere erfaret, at der skulde være kommet en Henvendelse fra Sagførerraadet om, at Sagen maatte blive undergivet en Udvalgsbehandling. Det er i og for sig meget kedeligt, for Lovforslaget skulde jo helst gennemføres i denne Samling, men jeg vil dog gerne høre, hvad den højtærede Justitsminister kan oplyse om dette Forhold, forinden vi tager Standpunkt dertil. Men jeg vil altsaa paa mit Partis Vegne sige, at vi under alle Omstændigheder ønsker Lovforslaget meget hurtigt gennemført og derfor vil medvirke til en velvillig Behandling af det.

Pürschel: Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Lovforslag fatte mig i meget stor Korthed. Det foreligger jo saa ualmindelig vel forberedt og saa velbegrunder for alle Enkeltheders Vedkommende, og ogsaa de Ændringer, der er sket i Landstinget, foreligger saa udførligt begrundet, at der formentligt for Retsanvendelsen, naar den en Gang vil vende tilbage til denne Lovgivnings Forarbejder, deri vil være tilstrække-